

- עלי מרפא
- שערי הגליון
- יין הנגדי
- למעשה
- בני היכלא
- דרכי נועם
- טעם גן עדן
- כוכבי אור
- עומק הפרשה
- חנך לנער
- שאל בני
- הלכה פסוקה

- פורים אין לאנד
- לך כנוס
- מדור יין הנגדי - רנ"א רנ"ב
- התבודדות
- קווטל מסוג חדש
- התורה הזמנית:
- המלכות דקדושה
- הסתרה שבתוך הסתרה
- לחונך ראשי גבוריו
- להנכס לתורה בטהרה
- פורים של חינוך
- מגילת אסתר
- דיני שבת זכור ופורים

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

”יהודי” - מה זה בכלל?

המגילה איננה עוסקת בצדיקים, אלא רק ביהודים ואפילו מרדכי הצדיק, מתואר בשם הפשוט "איש יהודי"
 עם ישראל היה אז, מבחינה גשמית ורוחנית, במצב שפל מאד. הגזירה הזו לא הגיעה אליהם מהמון, אלא משמים. והם לא היו ראויים לנס. יש רק 'בעיה' אחת קטנה, שמדובר בעם ישראל, בניס יחידים וחביבים של אבא שבשמים, והוא פשוט אוהב אותם, ולא מוכן לוותר עליהם, לא משנה איך הם נראים.

”יהודי יקר, אבא שבשמים לא מוכן לוותר עליך, בכל מחיר ובכל מצב. ולא משום שעשית איזה משהו מרשים, אלא רק בגלל מי שאתה.”

זה הנס של פורים, במובן הכי עמוק והכי פשוט שלו. יש לזה הגדרות עמוקות מאד; אהבה שבדעת, יסוד דאבא, ועוד. אבל השורה התחתונה היא מאד מאד פשוטה: יהודי יקר, אבא שבשמים לא מוכן לוותר עליך, בכל מחיר ובכל מצב. ולא משום שעשית איזה משהו מרשים, אלא רק בגלל מי שאתה. יהודי. ברגעים הכי מרוממים של פורים, אנו עומדים ושומעים סיפור הכי נמוך שיכול להיות. ובינינו, לא צריך לנדוד עד פרס, ואלפיים שנה אחורה. אנו מכירים את הסיפורים הללו, בגירסא מעודכנת בהרבה. וזה לא נראה יפה, כלומר המצב שלנו היום. יש הרבה דברים יפים, אבל גם הרבה שלא. אז כל השנה אנו מנסים להשתנות, אבל בפורים ה' יתברך קורא לנו לביתו, מסתכל לנו בעיניים ואומר: לפני הכל, ואחרי הכל, אני אוהב אותך. כפי שאתה. עוד לפני שהשתנית, וגם אם לעולם לא תשתנה.

איש לדעהו

ואם אבא שבשמים, שברא את המושגים טוב ורע, 'מתעלם' מזה כביכול ומסתכל על מי שאנחנו. מותר לנו גם להיות כאלו, לפחות בפורים. יש בינינו הרבה חילוקי דעות, ובמשך השנה לפעמים זה יוצא משליטה והופך לשנאה ורדיפה, מצופה באידישקייט ולשם שמים כמובן. בפורים, זה נסתכל זה לזה בעיניים, ונאמר: יהודים אנחנו. אני יהודי ואתה יהודי, אז מה יכול להפריד בינינו. המן אמר שאנחנו עם מפוזר ומפורד, אז הוא אמר. אנחנו לא, אנחנו יהודים. ויהודי אוהב יהודי. נקודה. בהמשך ישיר לקריאת המגילה, אנו עוסקים בנתינת מתנות לאבינוים ומשלוחי מנות איש לרעהו. אז בואו באמת נהיה איש ורעהו.

אפשר לכתוב מגילות שלימות על פורים. וארון הספרים היהודי אכן מלא מזן אל זן בספרים נפלאים המבארים את מהותו ותוכנו של חג הפורים. אבל ישנה רק מגילה אחת, אותה מצווה לשמוע כל יהודי, מגדול עד קטן, חכם הרזים ואף טיפש גמור. ולא סתם לשמוע, אלא ממש כל מילה ואות. וכל שחיסר ולא שמע את האות אל"ף של 'האחדרפנים', לא יצא ידי חובתו...

בפשטות, זו מגילה משעממת וטיפשית. אמנם יש את הסיפור המרכזי והמרגש של נס ההצלה, ואיך ש'והנפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאים'. אבל מסביב, כל כך הרבה הבלים עטופים בשטויות; המשתה של אחשוורוש לפרטי פרטים - מה אכלו, מה שתו, ועל מה ישבו. הסיפור על ה'שלוש בית' בין אחשוורוש לושתי, וסיפור 'מציאת זיווג' השני, ועוד כהנה וכהנה. זה? זה מה שאנחנו אמורים לשמוע בפורים?

היינו מצפים שברגעים מרוממים כל כך, בה החיים נעצרים לכמה רגעים, ועם ישראל מתקבץ ובא לו לבתי כנסיות ברוב עם, לשמוע את המגילה הקדושה, נשמע דברים יותר מרוממים ולפחות יותר משמעותיים. לא סיפורים פרסיים, על אוכל, וכבוד, ופוליטיקה, וכסף, ושאר ירקות שאין נאה לפרטם.

איש יהודי

פורים הוא חג מאד גבוה ומאד עמוק, אבל גם מאד מאד פשוט. הוא חייב להיות כזה. כי הוא נועד עבורנו, האנשים שכבר אלפיים שנה בגלות, אנשים של הדור האחרון, אנשים פשוטים. אם כן, הוא חייב להיות ממש ממש פשוט, משהו שכל ילד יכול להבין, והוא אכן כזה.

המן שנא אותנו. למה? כי אנחנו יהודים. פשוט. הוא רצה להשמיד את העם היהודי, ושלא יהיה יותר בעולם מושג שישמו יהודי. הגזירה התהפכה לנס, והעם היהודי המשיך וממשיך להתקיים על אפו ועל חמתו, כאשר שניהם: גם אפו וגם חמתו, כבר מזמן לא כאן. אנחנו דווקא כן. המגילה איננה עוסקת בצדיקים, אלא רק ביהודים. "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים", "היהודים אשר בשושן" "ליהודים הייתה אורה ושמחה" "קיימו וקבלו היהודים", ועוד הרבה. ואפילו האיש המרכזי בסיפור, מרדכי, שהיה כמובן צדיק מופלג, מתואר בשם הפשוט "איש יהודי", והוא מסביר את התנגדותו להשתחוות להמן "כי הגיד להם אשר הוא יהודי", פשוט.

עלי מרפא

רבי נתן מדבר אליך!

פורים אין לאנד, פורים אין לאנד!

יום א' תשא חקצ"ט-יום א' פורים תקצ"ח
 ... ואי אמשר לבאר לך בסתב בני חביבי את אשר בלבי בזה. כי מי יאמין לשמוענתו שאנשים פמוותם בדור הזה יזכו לדבר נה, ולהתגעגע נה לקדשת פורים וכו', ובאמת נה הוא המדה ונה יפה לללנו. ובאשר תהלה לאל דברנו הרבה בזה בשבת קדש העבר, פאשר ישמע מעט מפי ר"י הר"מ שיחיו, ויותר מה תוכלו להבין מפי ספריו הקדושים, ובפרט מהתפלה שפתינו פחסדו על התורה שפורים הכנה לססח, מי שמוע פזאת מי ראה כאלה וכו', חזק ואמץ מאד מאד בני ותלמיד, ואל יבלו רעיונך פי עדן אין אנה ידע כלל מה נעשה בעולם, חסדי ה' גדלו מאד. ובבר דברנו בזה הרבה, ובעת אין פנאי להאריך. גם פמה אנשים הם עתה בביתו ואי אמשר לדחותם די בזה פעת השם יתברך ישמח אתכם ואתנו בשמחת פורים וישמע צעקתנו וישמענו מהרה למען שמו נגילה ונשמחה בישועתנו.

... ודרכי ה' נעימים מאד מאד. גדולים מעשי ה' מאד עמקו מחשבונותי, שמחו אתי ודעי בישועת ה'. עד הנה לא עזבנו רחמי וחסדי, נון יוסף פפלים להראות לנו חסדו, וישועתו יתן לנו. הכל בלח הזמן הקדוש חסד שפחוסים, שמחו בה וצדיקיו הקדושים, בפרת עתה בפורים זמן שמחה לכל, פורים אין לאנד פורים אין לאנד. אין פנאי להאריך פי עדן לא התחלתי לקים מצות לבסומי בפריא, מי יתן שאזקה לקים פריא ולשמח פריא, עד שזפה לקים פימני פחינת קימו וקבלו מחדש.

נתן מברסלב

חק ולא יעבור

יום	יום לחודש	ליקוטי מוהר"ן קמא	ליקוטי הלכות ח"ה	משנה בורה ח"ב	דף יומי בבא מציעא	ליקוטי תפילות ח"ב
שבת	יג	פח.	רלו	רמ.	כד	שצח שצט
א	יד	פח.	רלו	רמ.	כה	ת תא
ב	טו	פט.	רלח	רמא.	כו	תב תג
ג	טז	פס.	רלט	רמא.	כז	תד תה
ד	יז	צ.	רמ	רמב.	כח	תו תז
ה	יח	צ.	רמא	רמב.	כט	תח תט
ו	יט	צא.	רמב	רמג.	ל	תי תיא

עיון התורה הזמנית: ליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה נ"ו

הרי נשמביטים בספר של הרבי - זה 'יין הונגרי'

פרסום ראשון

ר' ישראל נחמן: בחיפה התגורר אחד מאנ"ש, ר' משה קליין, לפרנסתו היה חלבן. בעל צדקה גדול היה, נהג לשלוח סכומים ניכרים לאנ"ש, ועזר להם הרבה מאד גם בעבודת ההדפסה. ר' נחמן: ר' דוד שכטר סיפר לי שהיה בקי בכל השולחן ערוך.

ר' ישראל נחמן: כן, הוא חזר הרבה על שולחן ערוך, ידע את כל השו"ע בעל פה. חזר ללא הרף. נוהג היה לסבב עם עגלתו בפנים מלאות שמחה ונטולות דאגה. היה מלא חיות של ברסלבער חסיד. היה יהודי חכם ומיוחד. היה גם יהודי ספרדי שם בחיפה מאנ"ש.

ר' שלמה קאוולער היה בעל הדרת פנים, יהודי מואר. לפני התקרבותו לאנ"ש נמנה על חסידי צאנז. ר' נחמן: כפי ששמעת, ר' שלמה היה מקורבו של הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז, שאף מינה אותו לשליח לנסוע לצדיקי וחסידי פולין כדי לעקוב מקורבו אחר עבודתם בקודש. ר' ישראל נחמן: כן, זכור לי שהיה לו שליחות מהצאנזער רב. הוא היה אדם מיושב. בירושלים התקרבו חסידים רמי מעלה מכמה וכמה חצרות הקודש, מחסידי פולין ואף מחסידי רוד'ן ומשאר חצרות (הערת המערכת: כמו ר' דוד שכטר, שמקור חוצבו היה מחסידות טשורטקוב מגזע רוד'ן).

הרי נשמביטים בספר של הרבי - זה אונגערשע ווין (יין הונגרי), קח 'סיפורי מעשיות', 'ליקוטי מוהר"ן', ואפילו הספרים 'הקטנים' 'ליקוטי עצות' 'השתפכות הנפש' וכדומה, מי שמחפש אמת ועצות לנפשו - כאן יש לו את מה שצריך. לא בכל מקום הוא מוצא את זה.

העובדה שהתקרבו אנשים רמי מעלה מחסידויות חשובות, גרמה לעתים להתנגדות. כך זה היה עוד מימי חיי רבינו. אך עיקר הקושי הוא 'המתנגד הפנימי' שיש לנו, היושב בחלל השמאלי שבלב ואינו עוזב את האדם עד היום האחרון. לברסלבער חסיד יש התנגדות ומלחמה עד זיבולא בתרייתא.

מלבד זה, תמיד הרגשנו אצלנו במשפחה, וכך גם היה אצל אבי מורי, שהסתכלו עלינו כעל מבוזים ושלפלים. בשידוכים לא רצו אותנו וכך גם עד היום. אך ברוך השם שלא השגחנו על זה ולא עזבנו את הרבי. ולא הפסדנו מאומה מהתקרבותנו, הזדמן לי לראות ידידים של אבי מורי, שלמרות שהיו בעלי משפחות מפוארות שעמדו ברומו של עולם, לא זכו לראות את צאצאיהם הולכים בדרך ה'. העיר ירושלים ספגה אבדות קשות מאוד בחינוך ילדים, כשנשבו אז רוחות זרות, ומאידך כשרואים את משפחתו של אבי מורי... וזה רק כי "לא יעזבו את חסידי לעולם נשמרו" (תהילים לז)...

התבודדות

א-א

בשנה, לא בשבתות ולא בימים טובים, כי אם בפורים, אשר אז נתגלה הארה גדולה ביותר המכונה 'סוד אבא' שהוא גילוי אור הגדול של נשמת הצדיק היורד להשפיע לגלות אור ה' בשלמות הגדול ביותר. והארתו יורדת עד לעולם העשייה ממש, לכל אחד ואחד בכל המקומות הנמוכים.

ה-ה

פורים הוא לא רק יום של סגולות לפעול ישועות, אלא הוא יום בו השם יתברך מקרב את האדם דרך התפילה, דרך הקשר של האדם עם הבורא, בבחינת אסתר שאמרה שתכנס אל המלך אפילו 'שלא כדת' - אפילו שאין בכוחה כל השנה. נמצא שעיקר התפילה שצריך לבקש בפורים הוא לזכות לחדש את עצם הקשר עם השם יתברך על ידי תפילה. לקבוע עצמו מחדש בכח יום הפורים, להתבודד יום יום לפניו יתברך.

ו-ו

בפורים יש להרים את העיניים אל ידי הקדושות המלאות אמונה של משה וללכת בעקבות יהושע תלמידו, היינו להתחזק ללמוד ספריהם הקדושים המגלים את כח התפילה, ולאזור חיל לצאת למלחמה בעמלק מדור דור, לחזק מאוד את האמונה שבפורים מתגלה שתפילה פועלת, וכמו שאומרים לאחר המגילה ושרים בכל הכח 'להודיע שכל קוויץ לא יבושו ולא יכלמו', וכך יזכה להתחזק לשמוח בשמחה אמיתית בימי הפורים הקדושים בהתקשרות וכוונת המחשבה לפנימיות מצוות היום, מתוך התחדשות הקשר להשם יתברך.

רביז"ל גילה ואמר: "ועכשיו כל ההתחלות מפורים" (ליקו"מ תנינא סי' ע"ד). כי אף שתחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמיים הוא בפסח, ושם ראשית האמונה וההכרה בהשם יתברך, להכיר את הנהגתו שמנהיג את העולם ברצונו לבד, בכל זאת עדיין האמת מכוסה ויש את ראשית ההסתרה שהוא עמלק והמן ימ"ש שהם מכחישים בקרירות גדולה כל הסתכלות ומחשבה על פנימיות העולם.

ב-ב

חג הפורים תופס מקום חשוב מאוד בעבודתם הפנימית של חסידי ברסלב, כי אם כל השנה עבר מה שעבר עד שאין מרגישים שום קשר ושייכות לקדושה, הרי שדייקא בפורים נוצר הזדמנות להציג ולהכנס פנימה, וכמו שראינו כמה וכמה שהתקרבו לאור ה' ותורתו בראותם האור הנפלא המתגלה בפורים בסדר היום של החסידים.

ג-ג

צדיקים אמרו על מאמר חז"ל 'כל הפושט יד נותנים לו', שביום זה יורד שפע עצום לכל אחד ואחד בלא להסתכל אם הוא ראוי אם לאו. וביום זה מתעלה התפילה לדרגה של 'בית' (ליקו"מ סי' י'), להיות תפילה מושלמת שאפשר לפעול בה הכל, בפרט הישועה העיקרית והנצחית שכולנו כל כך מצפים לה - לזכות לקרבת אלוקים לי טוב', להתקרב להשי"ת בדביקות גדול.

ד-ד

והנה האריז"ל גילה שאין גילוי כזה בשום יום

נצור לשונך הלכות לשון הרע

אמרו חז"ל בערכין טו: שכל דבר הנאמר בפני שלשה שומעים או יותר, אין בו משום לשון הרע. החפץ חיים מוכיח (כלל ב במ"ח סק"א) שאי אפשר לפרש כפשוטו שיקבץ ג' אנשים וידבר מה שלבו חפץ ח"ו, הרי פשוט שעובר על איסור לשה"ר, ואדרבה כל שיתרבו השומעים חטאו חמור יותר שמכשילם בשמיעת וקבלת לשה"ר. ולכן הביא הח"ח פירושי הראשונים במאמר זה:

דעת התוספות שם ובב"ב לט: שאדם המדבר לפני ג' אנשים, יודע שהדיבור יגיע לאותו אדם שמדבר עליו, ולכן נחשב כמדבר לפניו ממש, אשע"כ כשמבקש לומר דבר שניתן לפרשו לשבח או לגנות, וזה תלוי באופן האמירה, ולמשל, כששאלו איפה ניתן למצוא אש? והשיב 'לא תמצא אש אלא בבית פלוני שמבשלים שם תמיד בשר ודגים'.. שיש לפרש שהוא מרבה לבשל בשביל האורחים לשם מצוה, ויש לפרש שהוא רעבתן. כשמדברו בפני ג' יודע שבסוף יודע הדבר, מותר לאומרו באופן פשוט. (קיצור הל' לשה"ר פ"י סעיף ג-ד)

י ועל פן משרצה המן להחזיר על ישראל אמר: 'ישנו עם אחד מפורד ומפורד בין העמים' וכו', מפורד ומפורד דיקא, שישיראל הם מפורדים ומפורדים בין העמים ואי אפשר לקבצם: ליקוטי הלכות, ציצית, ז, יא

הליכות

שיחות ומנהגים

פורים

אהרן איך נוהגין בשולחננו של מוהר"ן, וכש'שומע על גדל השמחה שהיה שם, התפעל ושבח את מוהר"ן והפליג מאד בשבחה:

מוהר"ן ת' אמר: "סדר העבודה בעבודת השם יתברך שבימים הפורים, קשה עלי הרבה יותר מסדר העבודה ביום הפורים".

פי ביום הפורים נמצאים בבית הנקסט כל היום ומוסקים אך בתפלות ובקשיות, ולא אוכלים ושותים (והוא בחינת ידיעה).

רבנו אמר על השתייה בפורים: "נאך בראנפן איז נאך תקון הברית" - "עוד יין שרף, הוא עוד תקון הברית". ברוסיקה היו שותים יין שרף, פי יין לא היה מצוי כל כך:

ספר מוהר"ן ת': "פעם אחת בערב פורים ב'תענית אסתר', צעקתי להשם יתברך: 'הצילני מקלפת המן עמלק', ודומה היה עלי הדבר, פאלוי המן עמלק עומד עלי להפנותי במוט ברזל" - "מיט אדראנג".

מוהר"ן ת' אמר: "אז מען בעט דרייסיג טעג 'הצילני מקלפת המן עמלק', קען מען זעהן מרדכי הצדיק בשעת קריאת המגלה" - "אם מבקשים ומתפללים שלשים יום קדם פורים: 'הצילני מקלפת המן עמלק' אפשר לזכות לראות את מרדכי הצדיק בשעת קריאת המגלה".

מוהר"ן ת' היה יושב לסעודת פורים עם אנשי שלומנו, ורבי אהרן הרב דברסלב היה יושב לסעודת פורים עם בני העיר פדרך הרבנים. פעם שאל רבי

דרכי נועם

חיפוש אור הצדיק בתורתו הקדושה

ביאורים על לקוטי מוהר"ן ח"א סי' נ"ו מאמר ד' ע"פ שיעורי הגה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א

[ב] וצריך כל אחד, לכלי להשתמש עם בחינות המלכות שיש לו להנאתו ולצרכו. שלא תהיה בחינות המלכות אצלו בעבד למלאת תאוותו, רק שתהיה בחינת המלכות בבחינת בן חורין. בבחינת (קהלת י): "אשרי ארץ שמלפף בן חורין", שהמלכות יהיה אצלך בן חורין, לכלי להשתמש בו להנאתך:

וזה בחינת מרדכי, בחינת מר דרור (חלוץ קל"ט). שהמדות, הינו המלכות, יש לה דרור וחרות, שלא להשתמש בה להנאתו ולצרכו, כי אם להשם יתברך, בבחינות (עבודה א): "והיתה לה' המלוכה". דהינו להשתמש עם המלכות לעבודת השם יתברך, דהינו להזהיר ולהוכיח את כל הנשמות שנבניעים אליו, כל אחד ואחד לפי בחינות המלכות שיש לו בארגוליא ובאפקסיא. הן אם הוא מושל בביתו, צריך להזהיר ולהוכיח את בני ביתו. ואם יש לו ממשלה יותר, מטל עליו להזהיר יותר ויותר אנשים, לפי בחינת המלכות שלו:

[ג] וצריך להמשיך אריכות ימים לתוך המלכות, וכו'.

וזה פרוש (אסתר ב): "ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים" וכו'. מרדכי, זה בחינת המלכות פנ"ל. ובכל יום ויום, זה בחינת התורה, שעל ידי ממשיתיו החיות להימים והמדות פנ"ל. חצר בית, זה בחינת חיצוניות ופנימיות, הינו מחשבות ודבורים. שבכלם נסתר השם יתברך שם, אף המחשבות והדבורים של הרחוקים מהשם יתברך:

וזה חצר בית הנשים, מלשון ששנון וקפצו ממקומו של עולם. שנתרסקו מהשם יתברך. ויש שכבר היו קצת אצל השם יתברך, אף שכבר שכחו אותו יתברך. וזה הנשים, לשון שכחה. כמו שכתוב (פראשית מ"א) כי נשני אלקים וכו', שכבר שכחו את השם יתברך. ויש שגם עתה זוכרים את השם יתברך, אך שנשנתה גבורתם. ואין לאל ידם להתגבר על יצרים. ובשביל זה נקראים בשם נשים, מקמת שלש בחינת הנ"ל. בחינת ששנון וקפצו וכו', ויש שהם בבחינת שכחה וכו', ויש שהם בבחינת נשנתה גבורתם פנ"ל. ועל ידי כל זה הם רחוקים מהשם יתברך, והשם יתברך נסתר מהם בבחינת הסתרות הנ"ל. ומרדכי, הינו בחינת המלכות. הוא יכול להוכיח ולהזהיר אותם. על ידי עסק התורה, שהוא בחינת ימים ומדות פנ"ל. שעל ידי זה זוכין לדעת, שעל ידי הדעת הזה מגלין ההסתרה שבתוך הסתרה, ועושיין ממנה תורה פנ"ל, ואזי אוריתא מברות קמיהו פנ"ל:

וזה, לדעת את שלום אסתר. שעל ידי זה עושה דעת, מהסתרה שבתוך הסתרה, שהיא בחינת אסתר, בחינת הסתר אסתיר. וזה, ומה יעשה בה. שעושה מההסתרה, בחינת מה, הינו תורה, וכו'.

[ה] וקנני מלכות דקדשה, יש מלכות הרשעה, הינו מלכות הפון עמלק, וכו'.

בבה הארת מרדכי הצדיק המלכות יוצאת לחירות

רבינו מבאר שיש לכל אחד בחינת מלכות, וצריך זהירות מיוחדת שלא להשתמש בה להנאתו ולצרכו רק להשיות, לגלות מלכותו יתברך, וזה בחינת "מרדכי" שהוא בחינת מר דרור, לשון חירות, שהמלכות היא בבחינת חירות, ועיי"ז נמתק כל המדריות [שזה בחינת "מר" דכין]. ובהמשך המאמר מאריך רבינו עוד על עניין מרדכי שהוא מתהלך לפני חצר בית הנשים, לגלות את ההסתרה אצל כל אלו שנפלו בכמה אופנים [שנרמזים ב"חצר בית הנשים"]. ומרדכי הצדיק הופך את ההסתרה לדעת, ועיי"ז עצמו יוצאת המלכות לחירות ויכול כל אחד לגלות את ההסתרה ולהפכה לדעת, שעיי"ז משלים את החלק שלו בגילוי מלכות ה', [ואע"פ שבהמשך המאמר נזכר גם את הארת משה רבינו שעיי"ז היתה גאולת מצרים, אבל כאן התחיל רבינו דייקא בבחינת מרדכי, כי התחלת הארת הדעת הוא עיי"ז משה רבינו, אבל כח המלכות דקדושה בפועל הוא בחינת הארת מרדכי שהוא מוציא את המלכות לחירות שעיי"ז מתגלה ההסתרה].

ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים וכפי שמתבאר בהמשך המאמר, עיקר הדרך לקבל את הארת מרדכי

קוויטל מסוג אחר

בתחילה חשב לעצמו: 'האם אנשים אלו מן הישוב? וכי אינם יודעים מהקרבות העקובים מדם המתחוללים בעולם?! אך ככל ששהה במחיצתם, ראה את דבקותם ואת עבודתם את בוראם בתמימות ובאמת, והבין כי הם מרוממים מעל הכל, וחיים חיי אמונה וקרבת ה'. הוא התפעם עד עמקי נפשו מאשר ראו עיניו, והתקרב לרבינו הקדוש ודבק בעצותיו.

לימים עבר להתגורר בעיר פולנאה, שם הקים תלמוד-תורה מחתרתי שבו חינך את ילדי ישראל בדרך התורה והאמונה במסירות נפש, תחת אפו של הנק.ו.ד.

אחר כך, עבר לגור בטפליק ושם עבד כחייט. באחד הימים הגיע לבקר בעיר רבי יוסף-יצחק שניאורסון הרי"צ מליובאוויטש, רבים מבני העיר באו לקבל את פניו, נכנס אף הוא ומסר קוויטל. כשקרא הרי"צ את הקוויטל שלו, התמלא התפעלות ואמר: "בימים קשים כאלו, כשצרות מקיפות מכל עבר, מבקש יהודי אך ורק בקשה אחת, לזכות לאמונה ויראת שמים!..."

לימים סיפר החסיד ר' יוחנן גלנט, בשם ר' הירשל, כי הרי"צ שאל אותו: "לאיזו חסידות אתה משתייך?" וכשהשיב לו: "מחסידי ברסלב אני", אמר לו הרי"צ: "הנה, לכל אחד יש ספרים רבים בביתו, אולם כשנוסעים בדרכים - לוקחים רק את הספרים הנחוצים ביותר, שלומדים בהם בקביעות", והראה לו את הספר 'ליקוטי מוהר"ן הנמצא עמו.

ר' הירשל הלך לעולמו באומן בחורף תרפ"ח. אחרי פטירתו, כשרצו לטובלו במקוה, היה הדבר קשה מאד, היות ובתקופה זו של השנה היו המים קפואים והיו צריכים לשבור את הקרח. כשראה החסיד ר' יענקל ז'יטומיר כי אין מי שיעשה זאת, נטל את ר' הירשל על כתפו, שבר את הקרח וטבל יחד אתו. כשלאחר מכן שאלו ר' אליהו חיים רוזין "מה ראית על ככה?" ענהו ר' יענקל: "הלא אתה יודע מי היה ר' הירשל!"

בצעירותו היה צבי אלימלך - הירשל, בן העיר טפליק, שקוע רובו ככולו במסחר, ורחוק מהתורה. לאחר שגויס לצבא הרוסי, עבר תלאות בגוף ובנפש; בהיותו חלש בגופו וחולה בריאותיו, כמעט נפח את נפשו במהלך שהותו בצבא. פעם אחת הוטל עליו ועל חבריו לשאת שקי קמח ענקיים, כברת דרך ארוכה. תוך כדי סחיבת השקים הכבדים חש כי כוחותיו הולכים ואוזלים, ועוד קט הוא מתמוטט תחתיו. במר נפשו

התפעל מן הפתקה.

רבי יוסף יצחק שניאורסון מליובאוויטש זי"ע

פנה בתפילה לה' יתברך: "ריבונו של עולם! הצילני ממוות! מבטיח אני לך שאם אשאר בחיים, אשוב בתשובה שלמה לפניך ואלך בדרך הישר" - - -

תפילתו שיצאה מלב נשבר, לא שבה ריקם; באורח פלא שרד עד לשחרורו המהיר מן הצבא. הוא החל לקיים את הבטחתו ולשוב בתשובה, לקיים מצוות ולהתרחק מקריאת כתבי-עת של גויים וכדומה.

כיון שעת מלחמה היתה זו, נדד מעיר לעיר, עד שהגיע לאומן. בבואו אל העיר, נכנס אל כמה בתי-כנסת, ובכל מקום ראה חבורות אנשים עומדים ושחים בחדשות מהמלחמה העולמית, כשכל אחד מספר על מה שקרא בכתבי העת.

הוא המשיך בדרכו, עד שהגיע אל ה'קלויז' של חסידי ברסלב, וגם שם מצא חבורות אנשים יושבים ומדברים... אך כשהתקרב אליהם, התפלא לשמוע אותם מדברים על ענייני תורה ועבודת השם. בפינה אחרת בבית המדרש ישבו עוד מספר חסידים, הוא היטה אוזנו לשיחם, והנה שומע הוא כי גם הם משוחחים אך ורק על יראת ה' והתכלית האמיתית.

לחידוד התבוננות בספרי רבינו ז"ל
לחידודא
תשובה לחידה הקודמת: איזה מצוה חייבים לעשותה רק בלי דעת? חייב איניש לבסומי בפודיא עד דלא ידע... (וזהו הביאור בתורה ז"ל)
הזוכה: נתן טלמן בית שמש זכה בשובר זיכוי ע"ס 100 ש"ח עבור טיסה לאומן.
נחלות ד

נקודות דעת שאתם חידשתם

ניתן לשלוח חידושים קצרים על התורה הזמנית, עד יום ראשון בשעה 19:00

הוא דייקא ע"י הצמצומים של התורה שעל ידי זה ממשיכים חיות אל המלכות, שזה בחינת "ובכל יום ויום", שהוא הצמצום המיוחד לכל יום ויום, ע"י מרדכי מאיר את הדעת לאלו שנפלו להסתרה בכל הבחינות של חצר בית הנשים וכפי שמבאר רבינו.

כי עיקר התגברות המן ועמלק הוא ע"י שמכניסים באדם ריבוי אור, וממילא נופל לגמרי ממלכות דקדושה כי רוצה בבת אחת להגיע לשלימות המדרגה של המלכות שלו, ומחמת שאי אפשר באמת לזכות לזה ברגע אחד, רק ע"י עוד צמצום ועוד צמצום, ולכן כשהאדם אינו הולך בדרך זו, ורוצה לחטוף הכל בבת אחת, ע"י הוא נופל לגמרי ומחפש את המלכות בדברים חיצוניים וגשמיים של ריבוי ממון ושליטה על אחרים וכיוצא בזה, וע"י הוא פוגם מאוד במלכות כי הוא לוקח את המלכות לצרכו, ובאמת אין לו מזה שום חיות כי החיות האמיתית של המלכות הוא רק כשממשיכים אליה חיות ע"י עסק התורה עם הכלים והצמצומים של התורה, שע"י זוכה האדם לחירות אמיתית ע"י המלכות שלו, ולשמחה אמיתית, אבל כשנופל למלכות המן עמלק, אין לו שום אושר ושום שמחה אמיתית, וכל חייו מחפש את המלכות בממון ובשאר דברים יוצא בזה, אבל באמת לעולם אי אפשר לבוא על ידם לשמחה אמיתית, וע"י נופל האדם לעצבון ידיים ועצבות רוח עד שאינו יכול לעשות כלום [וכפי שמתבאר בסוף המאמר].

אבל כשאדם מקבל את הארת מרדכי, אזי הוא זוכה להמתקן את המרירות של המלכות דקליפה של המן עמלק, וזוכה לצאת לחירות ושמחה אמיתית, שזה בחינת מרדכי, שה"מר" יוצא ל"חירות", כי מכניס חיות אמיתית אל המלכות דקדושה, ועיקר הדרך לזה ע"י ההארה שנקבל ממרדכי הצדיק "בכל יום ויום", שמתחדש לקבל את ההארת הדעת שיש בכל יום ויום מחדש, ויודע שבכל יום ובכל מקום יש את גילוי המלכות המיוחדת ליום הזה ולמקום הזה, ומכניס חיות אל גילוי המלכות ע"י נקודה של תורה, איזה משנה או הלכה, או כל נקודה אחרת של תורה, נקודה מצומצמת בלי ריבוי אור, וע"י המלכות שלו יוצאת לחירות וזוכה לקבל את הארת הדעת שהתורה מאירה לו לגלות את כל ההסתרות ולהפכם לדעת.

ספירת העומר הוא תיקון לעץ גבוה חמישים אמה

זוה עיקר המלחמה של המן במרדכי, שעשה לו עץ גבוה חמישים אמה, כי רצה להכניסו לריבוי אור שירצה לתפוס ולהשיג את כל החמישים שערי בינה בבת אחת, בלי צמצומים וכלים, וע"י היה נופל לגמרי, אבל מרדכי הצדיק עסק בהלכות העומר שהוא בחינת גילוי הדעת בתוך כלים וצמצומים, שזהו הכח של ימי ספירת העומר, שכל יום מאירים הארה פרטית לאותו יום, וכך עולים מדרגא לדרגא "בכל יום ויום", עד שמגיעים לשבועות שאז זוכים לקבל את ההארת שער החמישים, ולכן התחלת ספירת העומר הוא ע"י הקרבת מנחת העומר שהוא גילוי הדעת בתוך ההסתרה, שהוא קרבן של מאכל בהמה, ומקריבים ממנה מלא קומץ בלבד, שדייקא ע"י מגלים את הדעת בתוך הצמצומים והכלים וע"י מתגלה ההסתרה, וזה מה שאמר המן "אתא מלי קומצי קמחא דידכו ודחי עשרה אלפי בכרי כספא דידי" [וכמוזב במסכת מגילה דף טז ע"א]. כי כל הכח של המן לבלבל הוא ע"י ריבוי אור, אבל מרדכי עומד כנגדו ומאיר את ההארת הדעת בתוך הצמצומים והכלים של הקדושה דייקא וע"י מנצח אותו לגמרי.

לו את החיים, כי יהידי בלי חיבור לקב"ה הוא חסר חיות. מרדכי הוא הצדיק שבדור, הוא עוסק להלחם בעוה בעמלק, ולגלות ליהודי שאת המלכות שלו הוא יקבל, דייקא במקום של ההסתרה, הוא מגדל את אסתר, ומתהלך בכל יום בחצר בית הנשים לדעת את שלומה, להראות איך שיש אלוקות במקום ההסתרה. כי יהידי באמת נמסר המלוכה והושמחה, והוא זוכה לזה רק כשהוא מוסר את מלכותו להש"ת, לאמונה הקדושה הנקראת מלכות. ועיקר ההזדמנות לזכות למלכות זה ההסתרה, כשהיהודי אומר רבש"ע אני לא מנסה להשתלט על המלכות, אני בידך, אתה כאן המלך, ודאי שיש כאן את המלכות שלך בתוך ההסתרה, כי אפי' בהסתרה שבתוך ההסתרה בודאי גם שם נמצא הש"ת. הוא לא בודח בלבות נשברים אלא מבקש מהש"ת, 'הרני' דרכיך תלמד אותי אין אתה נמצא ונסתר כאן יוכינ שאני בתוך הנפילה, ההסתרה, והישלל כסדר שנקלעתי אלו. בזה זוכה היהודי לתורה נפלאה וגילוי גדול, כמו שרבינו מלמד אותנו, שמרדכי עוסק בלדעת את שלום אסתר, ומה יעשה בה'. כי ההוא הופך את ההסתרה לדעת ולתורה [כמו שמבאר שמו"ה הוא התורה]. הירבים אמורים בנהו שלל אחד מכיר מחי היום יום, כי האדם יכול לדעת את כל התורה וכל החסידות, אבל הכל נמצא לו מעל הראש ולא נכנס לו בלב, זה נקרא שאין לו דעת. הסיבה היא שאין לו כלי לקבל את התורה,

לכבוד מערכת 'עלה לתורה' הע"י. מסופר במגילה על ושתי שלא רצתה לבוא למשתה, היא הלכה כנגד רצון המלך אחשוורוש, היא גרמה לו בדין, לשון המגילה 'לחבות בעליהם בעיניהן'. המן עיץ להורגה, כדי שכל הנשים יתנו יקר לבעליהם, ולהיות כל איש שורר בביתו. זה המהלך של המן. כשיש הסתרה, בדין, כשהולך לאדם כדוננו, המן אומר לאדם תגביר את המלכות האישית שלך, תהרוג את כל מה שהיה חשוב לך עד היום, תגיד שאין לך שייכות עם המקום של ההסתרה. ככה תמיד כשהיהודי שרוי בהסתרה, השכינה נסתרת ממנו, מיד המן קורא לו, לעזוב אותה, להתגרש, להתיימש, ולכרוע אלו אל מלכות התאוות, שם אין הסתרה למלכות, שם אתה תרגיש שולט, ובכך מנתק את היהודי ממקור חובבו, בסוף ע"י הוא גם מוקטר על ריחוק היהודי ובא להשמידו להרוג ולאבד. זה הפירוש "ויזבן כל הנשלים אחריו". זה השיטה של המן עמלק, הוא מראה ליהודי שיש לו הסתרה, שהוא מפורד, שהוא בגלות, ושנחורב בית המקדש הכללי והפרטי שבלבו, והש"ת לא יתנו. הוא גם טונן שאם יש הסתרה, אז אין לך שליטה ומלכות. לכן הוא אומר לאדם כדאי לך להתגרש, להרוג את הדיקה שלך לקדושה רח"ל [שזה האיש, שבה הוא חווה את ההסתרה - כשלושת הפירושים בתורה ל'ו', ככה היה לך שליטה בהכל, ותהיה שורר בביתך, כי תנתק מכל מלך שלא הולך כרצונך. ככה המן טורד את האדם מהקדושה ולוקח

טעם גן עדן

ליקוטי מוהר"ן למעשה | לק"מ סי' נ"ו [ה]

הסתרה שבתוך הסתרה

א] כל מציאות העולם הגשמי, וכל מה שיש בעולם מציאות שיכול להסתיר את אמיתות האמת, שהוא גילוי מלכות שמו ית' - הוא סוד טומאת עמלק, שהוא עומד ומסתיר את ה'.
 ב] כי הנה כתיב 'ראשית גויים עמלק' כי היא ראשית כל הטומאה והראשית לזה שיש בכלל מציאות של הסתרה, אשר מראשית ההסתרה משתלשל כל היצרין רעין וכל מיני תאוות ומדות רעות ועצבות ודאגות וחסרונות וכו'. כי לכל כח וסוג של יצר הרע יש שם מיוחד אשר הוא ראש קליפתה וטומאתה, כמו פרעה, נבוכדנצר, ערב רב, יוונים וכדו', אבל שורש וראשית כל הרע הוא 'עמלק'.
 ג] 'ראשית גויים עמלק' - מציאות ראשית ההסתרה, מכניס בלב כפירות שלא נוכל להאמין שיש משמעות פנימית יותר בבריאה, וכל הבריאה שאדם רואה לגד עיניו, עולם של הרים וגבעות מישור וים, שמים ואדמה אילנות ועשבים, ובני אדם שהולכים מכאן לשם ומשם לפה, וכל תנועת הבריאה שהעולם זו ומשתנה מיום ליום וכל החדשות המתחדשים בבריאה נדמה לו כ'סתם', הכל נראה 'בש' ללא משמעות

ה] ההצלה הוא מרדכי הצדיק המתהלך בחצר בית הנשים, מקום אשר שולט השכחה והסתמיות, שנדמה שהכל סתם, והוא מעורר את אסתר ומרמז לה שתחזיק היטב, ותתחיל להלחם בהסתרה הגדולה של השכחה, שרק כאשר אסתר מקבלת את הדעת והתורה של הצדיק, יהיה בכוחה לשבר הקרירות הגדולה של ההסתרה שבתוך ההסתרה, שמתוך כך אפשר להתחיל לצאת למלחמה של עבודת ה'.

לחתוך את ראשי גבוריו

בכח האדם לבטל את התגברות היצר, ובמקום זה המלחמה היא אחרת לגמרי.

כגון, בתאות אכילה, בוודאי שתכלית הקדושה היא שהאדם יהיה מופרש מתאוה זו ולא יאכל אלא לשם שמים ובתכלית הקדושה והטהרה, כמו שראינו אצל הצדיקים קדושי עליון, אבל למעשה ברא השי"ת את הבריאה באופן שהאכילה מושכת את האדם, כל אחד לפי מדרגתו, ואינו יכול להלחם בה לגמרי, ישי שממשך אחריה יותר ויש מי שנמשך פחות, אבל כמעט כל אחד שקוע בתאוה זו בלי שיצליח להזדכך ממנה כראוי, וכך הוא בכל התאוות איש לפי מדרגתו, או בעבודת הפרנסה ושאר חלקי גשמיות העולם, שהצד השוה שבהם שהאדם אינו מצליח לצאת מהם כראוי.

דבר זה שובר מאד את לב האדם, כי מצד אחד הוא יודע את תכליתו בעולם להדבק בהשי"ת, ומצד שני הוא רואה כמה הוא נכנס שוב ושוב לתאוות העולם.

אבל העצה לזה היא 'הרצון', כלומר, לעורר את הרצון שבלב האדם להזדכך יותר ויותר מאחזית העולם ומגשמיותו, כי הרי בפנימיות לב האדם הוא משתוקק להשי"ת, ועליו לעורר רצון זה, לדבק את מחשבתו ברצון אמיתי זה, שבאמת אין שום תכלית כי אם לעסק בעבודת ה' כל ימי חייו ולבלות ימיו בתפלה להשם יתברך ושירות ותשבחות וכו' (סיפור"מ ב).

עיקר התעוררות הרצון הוא בכח התפילה וההתבודדות, לעמוד לפני השי"ת ולומר לו 'אני רוצה רק אותך, וגם אם מעשי אינם כך הרי אתה יודע שכמעט ולא אני בעליו של רצוני, אבל באמת בתוך ליבי אני רוצה רק אותך'.

על ידי זה - למרות שאינו מכרית קליפה זו של המן - עמלק, אבל הוא 'חותך ראשי גיבוריו', את עיקר מלחמת עמלק ומזימתו להפילו לגשמיות העולם הוא מבטל שוב ושוב, עד אשר "מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים", בתכלית השלמות ויהיה השם שלם וכסאו שלם, במהרה בימינו אמן.

דבר פלא אנו רואים בקליפת המן - עמלק, כשפרעה הצר לישראל מיד עבר ובטל מן העולם, ונאמר בו 'לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם', אבל קליפת עמלק - על אף שהשי"ת אמר למשה רבינו להלחם בה, ואף נשבע לדורות להנקם בו, בכל זאת נשארה קיימת.

בכמה וכמה הזדמנויות כמעט בטלה קליפה זו, בימי משה, לא בטלה אלא 'יוחלוש יהושע את עמלק' - שחתך ראשי גבוריו (רש"י), בימי שאול הותיר את זרע אגג, וגם בימי מרדכי ואסתר לא הכריתו אלא את המן ועשר מתוך רוב בניו.

וגם בזמן הזה, אף על פי שהתערבו האומות, בכל זאת מאריך מוהר"ת כי קליפה זו חיה וקיימת, ומכשילה את ישראל, עד שהשי"ת יכרית את כל זרע עמלק ואת שרשם. וביאור הענין מובא בדברי מוהר"ת, כי קליפת פרעה אינה אלא ממ"ט שערי טומאה, ולכן כשעלה משה רבינו לשער מ"ט בקדושה הכרית קליפה זו עד תומה, אבל קליפת עמלק היא בשער החמישים של הקדושה כמו שכתוב 'ראשית גויים עמלק', כלומר, הוא עומד דראש שערי הטומאה ובפסתגם רח"ל, ומשם הוא עומד ומקטר על ישראל, ועל כן אי אפשר למחותו עד ביאת גואל ב"ב"א.

אך זאת היא עבודתנו לחלוש את ראשי גבוריו, כמו שעשה יהושע בזמנו, ואף מרדכי ואסתר שהכניעו את גאווותו והגבירו עליו את כח הקדושה.

וביאור הענין למעשה, כי יש שני דרכים בהם נלחם היצר, האחד הוא דבר שבו על האדם להתנגב ולהכניע את יצרו לגמרי, כל אחד לפי מדרגתו וכוחו, והזהר מרע ולדבוק בטוב, אבל יש מקום אחר בו נלחם בו היצר במקום שבו אין

עומק הפרשה

להננס לתורה בטהרה

אדם פי יקריב מִפֶּם קָרְבָּן לֵה'

תקנו חז"ל (ויקרא רבה ז, ג) שתינוקות של בית רבן לא יתחילו את תלמודם מבראשית אלא מפרשת ויקרא, 'שהתנוקות טהורין והקרבת טהורין, יבואו טהורין ויתעסקו בטהורים', כלומר, מאחר שכל העוסק בתורת קרבן חשוב כמו מקריב קרבן, ואי אפשר להקריב קרבן אלא הטהור, על כן תינוקות של בית רבן שהם טהורים בלא חטא, הם הראויים לעסוק בתורת הקרבנות.

ופנימיות הענין מתבאר בדברי רבינו ורבי נתן, כי הנה עבודת הקרבנות מבואר בכתבי האריז"ל (טעמי המצוות ויקרא ועוד) שהוא לברר את כח הבהמיות, שהוא כח הרע שנדבק באדם וגרם לו לחטוא, ועל כן צריך להקריב קרבן לברר מנפשו את כח הרע להבדילו ולהכריתו ולכלול את כח הטוב שבו למעלה [בביאור סדר תיקון זה ראה בזוה"ק (פנחס רמ.) ובעץ חיים (שער נ"ב)].

עבודה זו היא עבודת העלאת הנקודות טובות, לברר ולהעלות את נקודות הטוב מתוך התערבות שנתערבו בנפש האדם נקודות של קדושה יחד עם לבוש גשמי ומזוהם הנובע ממעשים שאינם טובים, כשנקודות

טובות אלו אינם מבוררות ממילא גם נפשו אינה יכולה להדבק בטוב כראוי לה, וזו היא עבודת הקרבנות, לזכך את נפש האדם כאמור, להבדיל את הטוב מהרע ולהעלותו לשרשו.

זה ביאור תקנת חז"ל על הכניסה ללימוד התורה, כי כשהאדם רוצה להננס לתורה, כאותו תינוק שמתחיל לקרות ולהננס בתורה, הוא צריך להתחיל תחילה מעבודת הקרבנות, לברר את כח המדמה על ידי בירור הנקודות טובות, להזדכך מאותה רוח טהורת הגורמת לו את כל הפגמים והחושך, כמו שאמרו חז"ל (סוטה ג.) 'אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח טהור'.

אבל כדי להקריב את קרבן ה' צריך להיות זך וטהור, ואי אפשר להקריב קרבן ה' בעוד טומאתו עליו, על כן כל הבא להקריב את קרבן נפשו צריך לקבל תחילה 'הבל פה שאין בו חטא' (שבת קיט:) שהוא כח הטהרה של תינוקות של בית רבן שעל ידו הם יכולים לעסוק בתורת הקרבנות, ואת ההבל הזה הוא ממשיך מהמשכן שהוא כח אסיפת הנקודות טובות.

(ע"פ ליקו"מ רפב, ליקו"ה השכמת הבוקר א ועוד)

לחדש את האמונה ב'איש יהודי'

כשמחת פורים מעורר בנו מחדש את האמונה במושג 'איש יהודי', לא אמונה רק בנשמה של יהודי, אלא גם בגוף של יהודי, כי המן גזר להשמיד להרוג ולאבד את הגוף, ובכך לנסות למחות את שם ה' ח"ו מהעולם, שאם אין גוף, אין נשמה - לנשמה אין שום אחיזה בעולם הזה ללא גוף.

וזהו הסכנה של המן. כי הוא רצה להשמיד ולכלות ח"ו את המושג 'עם ישראל'. לא כמו שאר אומות העולם, היוונים או המצרים שרצו להפיל אותנו במ"ט שערי טומאה. כי אפילו שגזירת שמד הוא הגרוע ביותר, אבל גם לאחר השמד עדיין יהיה קיים בעולם מושג של גוף יהודי קדוש. כי יהודי אפילו שיחטא ויעבור את כל העבירות שבעולם, תמיד יישאר יהודי, ויוכל לחזור להשי"ת. מה שאין כן, המן, רצה להשמיד ולבער מהעולם את המושג 'גוף יהודי' שהוא 'גוף קדוש' איך שהוא.

המן רצה להפריד בין הגוף לנשמה, ואם רואה שמאמינים בקדושת ה'נשמה', הוא יתלה אותו על עץ גבוה חמישים אמה, וירחק זאת מאתנו להראות שאין לנו שום שייכות לנשמה. וכך יחד עם תליית הנשמה, הוא קובר את הגוף, שלא נדע שהגוף שלנו הוא כלי קדוש, ורק דרך הכלי יש לנו חיבור לנשמה. וזה מה שהמן מייאש אותנו, שלא נאמין בקדושת עצמנו, עד שנוזל באברים ליפול עמאם ח"ו.

צריך מאוד להאמין ולהזכיר זאת לעצמנו יום יום ורגע רגע, שיש לנו גוף קדוש ממש שהוא ענין אחר לגמרי מגוף של גוי. וכל התרי"ג מצוות הם רק מעשים שבגוף. ואפילו המצוות התלויות בלב ובמחשבה, הם על ידי כלי המח הגשמי וכלי הלב המגושם.

ולכן פורים הוא ראש כל ההתחלות, כי לא שייך לצאת ממצרים להתחיל לקבל את התורה, אם לא נאמין שהגוף שלנו הוא כלי שרת קדוש. וכל הנקודות טובות שצריכים אנו למצוא הם דווקא נקודות טובות שעשינו בגוף הגשמי.

וזהו הענין שמרבים מתנות לאביונים ומשלוח מנות, להרבות רעים, לעשות שלום עם כולם, ולהסתכל על כל אחד ואחד, ולהאמין בו, כי האמת שהוא קדוש מאוד בעצם מהותו. וזהו גם עיקר מצות היום בגוף הגשמי במאכל ומשתה, להביא שמחה לתוך הגוף, להתחיל להאמין בעצמנו מצד הגוף המגושם, ולהרים את הגוף דייקא, בשמחה וריקודים ומחויאות כף. וכמואם בהלכה שיש לעשות הסעודה עם משפחות לאכול יחד, בשביל להרבות רעים ואחדות, דווקא בתוך הרעש וההמולה וכו', מחמת שביים זה מתחילים להאמין במושג 'יהודי'!!!

ואם הוא היסוד בפורים, על אחת כמה וכמה צריך זאת מול הילדים / התלמידים שלנו - לחדש האמונה בגוף היהודי שלהם שהם קדושים, ובאמונה זו בעצמה מוחים את עמלק והמן שרצו להשמיד את המושג אמונה ב'איש יהודי'.

◆ **שושן הבירה:** בימים האחרונים הוגשה תביעה רבתי לבית המשפט המחוזי בשושן הבירה. התובע: המן האגגי. הנתבעים: חסידי ברסלב. בכתב התביעה מפרט התובע על מאמצים בלתי נלאים מצידו במילוי תפקידו, שיורדים לטמיון בשל התנהגות 'בלתי נאותה' של החסידים. לדבריו, כוחות על משולבים במניפולציות ואסטרטגיות גאוניות - מושקעים ללא הרף על מנת להחליש את האדם מעבודת ה' ולהתיש את כוחו, אך החסידים רובם חוצפתם חוזרים לרבם, מצטיידים בכלי נשק משוכללים 'שוברי שיויון', ומשיבים מלחמה שעה...! אם אותם ברסלבים לא יפסיקו להפוך ירידות לעליות ולהמליך את ה' במצבי חושך ובאזורי קו העימות, יש לשקול את הכדאיות 'להתחיל' איתם מלכתחילה...! את כתב התביעה הוא מסיים במילים אלו: הנזק שעושה לי רבי נחמן הוא בלתי נסבל. אם הוא ימשיך להטיף לחסידיו על שטות המקצוע שלי, אזי אשקול ברצינות להתפטר מתפקידי בקרוב. אמן.

◆ **הופיע!** הספר הנורא: "נכון, אבל..." המאגד בתוכו לקט טיעונים מצוי מבית 'המן' עמלק', השואב באופן עמוק ומקצועי - כל שבב חיות ושמחה מכל פעולה של קדושה. הטיעונים מבוססים על פילוסופיה עתיקה ברוח מודרנית, ומתורגמים לעברית שוטפת. בין הטיעונים: נכון, זכותי, אבל: כולם זוכים / אפשר יותר / זה לא מושלם / זה לא לכבודי / מי אני בכלל, ועוד היד נטויה. ידע הציבור ויזהר!

י"ל ע"י מנחם עזריאל
בבל עניין או להצטרפות למנויים בדוא"ר:
A028080148@GMAIL.COM
מקס או הודעה קולית: 02-8080148
במקומים מיוחדים: 054-8591148 | 053-3175211
המערך נסגרת מדי יום ראשון בשעה 19:00
לחברות ורכישת נכס נציח: עזריאל לרעיון, בנק
מדינת ישראל, סניף 725, חשבון 36645.

החיזוק השבועי

ועל-כן כל קדשת התורה והמצוות שקבלנו ביציאת מצרים - שזוהי בחינת פסח ושלש דגלים - לא היה אפשר לנו להמשיך עלינו עתה, כי אם על-ידי תקף הנס של פורים. ועל-כן באמת קימו וקבלו אז את התורה מחדש, כמו שאמרו רז"ל: "הדר קבלוה בימי אהשוורוש" כדי שנוכח לקיים את התורה גם עתה בימי הגלות שכל הקיום הוא רק על-ידי הנס של פורים. וזהו: "קריאתה זהו הליכא", שכל ההכל שבועולם, שהוא בחינת קדשת הדגלים, הכל על-ידי קריאת המגילה שמפרסם תקף הנס של פורים:

ליקוטי הלכות, בכור בהמה טהורה ד, בה

יהלום

פי עכשוו ההתחלה של הגאולה ותקונו כל העולמות הוא מפורים:

ליקוטי הלכות, ברכות הרי"ה ד, בה

קוראים המגילה, ומפרסמים תוקף הנס שנעשה על ידי מרדכי ואסתר שנהגו אז בחכמה נפלאה ובצדקות נורא ובקדושה גדולה, בזה מראין ומאירין אור פניהם הק' הגנוז בתוך המגילה, ונחשב כאילו אנו רואים אותם ומסתכלים בפניהם", (שם תפילין ו', אוצר הידע פורים ה'), וכך אפשר לזכות להתנוצצות המוח בביטול אמיתי להשי"ת, ולחקוק בפנים הלב את אמיתת האמונה, עד שאפילו הרחוקים ביותר יתעוררו לשוב בתשובה (ליקו"ה פורים א' אות ב').

ד **כתוב עלי:** יש לזכור הפסוק במגילת ספר כתוב עלי, כל האנשים במגילה הם חלקים בנפשי, וכמו שאומרים במגילה 'ימי הפורים האלו לא יעברו', כל שנה מחדש קורה הנס של הנצחון על המן. ויפרש כל ענין מרדכי ואסתר על עצמו, והתגברות המן שבה להרחיקו וליאשו וכו', והכח של מרדכי ואסתר הנלחמים בכח גדול לא להתייאש, ואיך הצדיק עומד מאחורי בית אחשוורוש לראות מה יהיה נעשה עם אסתר המלכה - נכנסת ישראל הנמצאים בגלות וכו'.

א **מגילת אסתר:** מובא בארז"ל שמגילה נקראת בשם 'מגילה' מלשון גילוי ההסתרה. והיינו שעל ידי קריאתה מתגלה הארה של חכמה ושכל עליון המכניס בלב יראת ה' בשלמות נפלא ביותר. והארה זו יורדת עתה עד למטה, מקום אשר לא מתגלה שם כל השנה, ולכן פושטים המגילה בהשתלשלות כאגרת. והארה גדולה זו המתגלה ביום הזה הוא הנס של פורים המתחדש בכל שנה.

ב **ברכת מקרא מגילה:** בעת הברכה יתעורר בכיסופים שענתה קוראים ומגלים את כל ההסתרות, ועל ידי כך יזכה להתגלות חדשה בתורה דרך המגילה (ליקו"ה פורים א', ד').

ג **לשמוע המגילה:** בעת שמיעת המגילה יש להטות אוזן ולשים לב היטב למעשה סיפור המגילה היוצאת מפי הבעל קורא, ושמיעת הסיפור הזה יש בכוחו לעורר אותנו מהשינה, כמו סיפורי מעשיות (ליקו"ה פורים א'). וישתדל להקשיב לקריאת המגילה באימה ורתת וזיע כמו בשעת מתן תורה (ליקו"ה בכור בהמה טהורה ד') כי "כשאנו

מאת הרה"ג ר' שמעון אנשין שליט"א / מו"צ בעיר בית שמש יצ"ו

הלכה פסוקה

שבת זכור ופורים

בורר בברירת הבגדים וכו'. אסור לילדים לטלטל בשבת את הרעשנים וכיוצא בזה. אבל מותר להתלבש בשבת (לפנות ערב) בבגדים אחרים נאים יותר וכדומה אפילו שהוא לצורך הלילה.

סדר ליל פורים

הבדלה: קוראים את המגילה ואחר כך מבדילים. אכן יחיד בביתו, נכון לעשות הבדלה קודם (דע"ת וכה"ח סימן תרצג). ואם עושים הפסקה לפני תפלת מעריב, בודאי אין ראוי לעשות הבדלה לפני מעריב. אך צריך לזהר לומר 'ברוך המבדיל בין קודש לחול', משום טלטול המגילה והבאתה לביהכ"ס, ושאר מלאכות.

סדר התפילה במעריב במוצ"ש: אחר התפילה אומרים קדיש בתקבל ואח"כ קורים המגילה. ואחרי המגילה אומרים: ויהי נועם יושב בסתר ואתה קדוש [משא"כ בשנה רגילה שמתחילים מ'ואתה קדוש'], קדיש בלא תקבל, למנצח על אילת השחר, עלינו.

ויתן לך זמירות. יש לזכור לומר 'ויתן לך', כל אחד לפי מנהגו. וכמו כן לזמר זמירות של מוצאי שבת [יש בתוכן זמירות הרבה בקשות לרחונויות וגשמיות, וראוי לכון בהם ביותר בעת רצון של יום זה].

סעודה בליל פורים: יש לעשות סעודה בליל פורים. ובשנה זו ניתוסף החיוב ממצות מ'לוה מלכה'. אך נוהגים שאין אוכלים אז בשר, כדי שלא יטעו שיוצאים בזה מצות סעודת פורים.

להחמיר בכל זה, ויכולות לאכול ולשתות כדרך ואפילו סעודה גמורה.

סעודה שלישית - נכון להקדים את הסעודה שלישית ולא להאריך בה מכמה טעמים:

(א) שאין ראוי לאכול אף כבהאי גונא לפני קריאת המגילה. (ב) כדי שיוכל לאכול סעודת ליל פורים לתיאבון (עיין מהצ"ח"ש תרצה א). (ג) שלא להיכנס לחשש בענין 'על הניסים' בברכת המזון (והיינו אף דק"ל דבכל אופן אינו אומר על הניסים, מ"מ כדי לצאת ידי ח"ו, עדיף כ"ל). (ד) לקיים זריזין מקדימין למצות קריאת המגילה.

הכנה משבת לחול

אסור לעשות בשבת שום דבר לצורך מוצאי שבת או למחר, ואפילו לצורך מצוה, כל עוד שלא הגיע זמן מוצאי שבת. ולכן אין להביא את המגילה בשבת לבית הכנסת. פרט לשי שרוצה ללמוד בה [בלא הערמה כמובן]. מותר לבעל קורא להכין את עצמו בקריאת המגילה בשבת, אך לא יאמר בפירוש שעושה זאת בגלל שרוצה להיות מוכן בלילה לזה. אין להכין בשבת צרכי הסעודה, משלוח מנות. אין להכין בשבת את 'התחפושות'. אין להלביש את הילדים בתחפושת לצורך מוצ"ש. אמנם אם הילדים שמחים בלבישת התחפושת ומשאירים אותם לבושים כך, נראה שמוותר להלבישם כבר בשבת. אך צריך להזהר שלא לעבור על איסורים אחרים בזה, כגון טלטול מוקצה, מריחת או צביעת הפנים וכדומה, איסור

חובת שמיעת פרשת זכור

נשים: (א) נחלקו הפוסקים אם נשים חייבות בשמיעת פרשת זכור, ולמעשה כל אחת צריכה להתנהג כפי שנהגה אימה או בעלה. אכן אם כבר נהגה לשמוע - אסור לה לשנות מנהגה מבלי התרת נדרים. אמנם יולדת וכדומה שיש לה אונס שאינה יכולה ללכת לבית הכנסת - פטורה, ואינה צריכה לעשות התרת נדרים. אך טוב שתקרא לעצמה פרשת זכור מהחומש.

(ב) אשה יוצאת ידי חובתה אפילו לכתחילה בשמיעת הקריאה גם כשהיא במבטא שונה ממה שהיא רגילה.

(ג) מה שנהגו לעשות 'קריאה מיוחדת לנשים' ומוציאים ספר תורה במיוחד בשבילן, אם כי יש מפקפקים על זה, מכל מקום במקום שנהגו כן יש להם על מי שיסמוכו.

קטנים: אם הגיעו לחינוך, יש להביאם לבית הכנסת לשמוע הקריאה (אך י"ע מה גיל החינוך בזה, שהרי צריך שיבין הענין, ובקושי הגדולים מבינים בזה. וראה מקד"י כא). ואם לא שמעו, לפחות יקראו מתוך החומש. אך בנות קטנות, אין חיוב שישמעו בציבור ודי אם יקראו בחומש.

טעמיה: מי ששונה קפה בכל שבת לפני התפילה, מותר לו גם בשבת זו לשתות אע"פ שהוא קודם קריאת פרשת זכור. אך לטעום מיני מזונות וכדומה [אחרי התפלה בעשיית קידוש לפני זה], נכון למנוע מזה. אמנם נשים אין להם

קול הנחל
חיזוק. שמחה. חיות. אמונה.
03-575-22-01
מעורר את הרצון, מחמם את הנשמה.